

Οι ανθρωποι πάντα θέλουν τὴν καλὴν διάθεσην νὰ συνεννοθοῦνε γιὰ δόλα τὰ πράματα κι ἡ ἔνας νὰ τραβήγῃ τὸν ἄλλον στὰ νερά του. Μὲ πάντα κάτι θὰ τοὺς χωρίζῃ. Ή ίδιοσυγχρασία.

Αὐτὸ δὲν πρόσεξε δὲ ἀγαπητός μου Βασιλικός. Γιὰ νὰ συνεννοθοῦνε δύο ἀνθρωποι σὲ μερικὰ ζητήματα χρειάζεται κάποια δροιότητα ίδιοσυγχρασίας. Ἐγὼ ἔνας Ιντεριτοναλιστής, ἀπὸ ίδιοσυγχρασία (εἰ ναι γνωστὴ στὴν φυχολογία αὐτὴ ἡ sensibilité individualiste) στὴν αἰσθησή μου, στὴ φιλοσοφία μου, στὸ μικρό μου ἔργο. Ο Βασιλικός ἔνας σοσιαλιστής. Πῶς εἶναι βολετὸ νὰ συφωνήσουμε ποτές μας;

Βέρω πολὺ καλὲ πώς στὶς ὥμερες μας τὸ μεγάλο κόμμα εἶναι μὲ τὸ μέρος τοῦ Βασιλικοῦ. Αὐτὸ δὲν μὲ ταράζει καθόλου. Μένω πιστὸς στὸν ἔαυτό μου. Καὶ κρατῶ γιὰ παρηγοριά μου τὰ τελευταῖα λόγια κάποιου σοφοῦ, ποὺ δὲν τὰ μεταφράζω γιὰ νὰ μὴν τοὺς χαλέσω τὸ νόμημα μὲ τοὺς ἀδέξιους ἀκόμα δρους τῆς γλώσσας μας: «A notre époque où la sensibilité sociable et solidariste triomphé ou sévit, comme on voudra, la sensibilité individualiste plaît par contracte. Elle plaira du moins à ceux qui aiment à cultiver l'exception, la «différence humaine».

Καὶ τώρα, μὲ δόλο τὸ σεβασμὸ στὶς ίδιες τοῦ αντίπαλου μου, τοῦ δίνω φίλικὰ τὸ χέρι. Ἀν θέλῃ δὲς μὲ τὸ δώσῃ κι αὐτός, ἔστω καὶ χωρὶς σεβασμὸ στὶς δικές μου. Γιὰ μένα θέλων πάντα μὲ εὐχαριστησην.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΔΗΛΩΣΗ

Οι εἰς Αθήνας τῆς Αθήνας στὶς 13 τοῦ Τριγυντῆ γράψουν πῶς ἐγὼ ἐπόντα ἔνα ποίημα σατυρικὸ τοῦ κ. Α. Πάλλη ξυχρεσόμενο στὸν κ. Μακρίδην τῆς Πόλης.

Τοῦτο τὸ δικψέδων κατηγορηματικά τὴν μουσικὴν τοῦ ποιημάτου ἀποτελοῦνται τὴν ξέρω τὴν λογία εἶναι, καθὼς καὶ τὸ ποίημα τὸ ίδιο δὲν εἶδα ποτές μου.

Καὶ τὰ βαζῶ ἀφτὰ ἑδῶ δχι γιατὶ θελω νὰ πῶ πῶς δὲν εἶναι πρεπούμενο νὰ τονίζουνται σατυρικά, μὰ γιατὶ δέ μ' ἔρισες νὰ περινάεις γιὰ δική μου σὺν θεση ξένη μουσικὴ ἵσετ ποὺ δὲν ξέρω ποῦθε βαστά ἡ σκούφια τῆς καὶ γιατὶ ἀν συνθέσω ποτέ μου σατυρικά (μπορεῖ κι ἀφτό) θὰ τὰ τυπώσω μὲ τονομά μου φαρδὺ πλατύ, δχι ἀνώνυμα ἡ μὲ φευρτόνομα.

Χάρκοθο τῆς Ρουσσίας στὶς 20 τοῦ Τριγυντῆ 1908.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΕ ΤΟ ΜΕΛΙ

Φίλε Νουμᾶ,

Μοῦ ἀρέσει πολὺ, παραπολύ, δὲ «Κριτικός» τοῦ Νουμᾶ. Βρίσκω ἴσιες, τίμιες, φωτεινές, παληκαρίστιες τὶς κριτικές του, μὰ τὶ νὰ ἰσοῦ πω, ἥπολλές φορές σταυρώνουμε μὲ τὴν αὐστηρόδα του. Αὐτὸ ποὺ κάνει, νὰ δείχνει τόση αὐστηρόδα γιὰ τὰ πρωτότυπα θεατρικὰ ἔργα, δὲν εἶναι καθόλου. Ρωμαΐκο.

Ρωμαΐκη κριτικὴ εἶναι μοναχὴ τοῦ κ. Ξενόπουλου — καὶ νὰ μὲ συμπαθεῖς. Στὰ τελευταῖα «Παναθήναια» δὲ ἄξιος κριτικὸς βρήκε τρόπο νὰν τὰ παινέσει δλα τὰ πρωτότυπα ἔργα ποὺ παιχτήκανε τώρα τελευταῖα στὰ θέατρα τῆς Αθήνας, τὰ ίδια δηλ. ποὺ δὲ δικός σου κριτικὸς κατακουρέλιασε στὸ προπερασμένο φύλλο.

Καλὸ τοῦτο τὸ ἔργο, καλούταικο τάλλο, κείνο μποροῦσε νὰνι καλύτερο, αὐτὸ κατὶ καλύτερο ἐπρεπε νὰνι — καὶ τρεχει κορδέλλα. Φαντάσου, κι δὲ «Μαρμαρωμένος Βασιλιάς» καὶ οἱ «Ἀποτέλες τῆς Διήλεσι» καὶ τὸ δραματάκι ἐπού κ. Ladopoulos, συγκινήσανε τὸν κ. Ξενόπουλο. Νά, κριτικὴ μιὰ φορά, Ρωμαΐκη κριτικὴ, μελένια, γιομάτη γλύκα καὶ καλωσύνη. «Ἄν θέλουμε νάποχτήσουμε θεατρικὴ φιλολογία μιὰ μέρα, χίζα προτοχῆς, ἔτοι θὰ τὴν ἀποχτήσουμε· μὲ τὸ μέλι τοῦ κ. Ξενόπουλου κι ὅχι μὲ τὸν μπαλτά τοῦ «Κριτικοῦ τοῦ Νουμᾶ».

Γειά σου
ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ

ΚΕΡΔΟΣ 359,700 ΔΡΑΧΜΩΝ

Nal / 359,700 δραχμὰς ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γραφεῖον τοῦ τραπεζοῦ στον κ. Ιω. Φωτίου εἰς τοὺς πελάτας του. «Ἔτοι ἐκ τῶν χροναπτῶν λαχειοφόρων δρολογίων ἐκ τοῦ γραφείου του ἔχουσι κερδίσει διάφορα ποσά, ἀνερχόμενα εἰς τὸν στρογγυλὸν ἀριθμὸν 359,700 δραχ.

Ο κ. Ιω. Φωτίου δὲ ἀναβιβάσῃ τὸ ποσόν τοῦτο εἰς 1.000,000 δραχμῶν. Ἐπιθυμῶν δὲ ἵνα συμμετάσχωτι τούτων πάσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας, ὑποβιβάσῃ τὸν προκαταβολὴν δι' ἐκάστην λαχειοφόρον τῆς Εθνικῆς Τραπέζης εἰς δρ. 7 καὶ καλεῖ τοὺς θέλοντας ν' ἀγοράσσωσι τοιαῦτην νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ τυχηρὸν γραφεῖον του, ὅπου πάντως θὰ κληρωθῇ μετ' ἀμοιβῆς δρολογία τις καὶ τὸ χαρά νὰ είναι ἡ πρώτη μὲ τὰς 70,000 δραχμὰς τὴν 18 Σεπτεμβρίου διε γενήσεται ἡ κλήρωσις.

Ωτανύτως ἔγγραφονται μέλη τοῦ ὑπὸ τὴν προσδείαν τοῦ κ. Ιω. Φωτίου «Ταχυεπιτρόπου» διὰ τὸν λαὸν ἐνχγνωρισθέντος; διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1 Ιουνίου 1906 B. Δ. απάγματος μὲ διδράχμους μηνιαίκας καταθέσεις

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Κατὶ τὰ μέσα τοῦ Σεπτεμβριου θὰ παιχτεῖ στὴ Νέα Σηνῆ μὲ καινούργιες ἐπιθεώρηση μὲτέντοι τίτλο «Ἀστειατρικὴ Επιθεώρηση» τοῦ κ. Λαζαρίου Βενετοῦ. Μαθίζουμε πῶς ἡ ἐπιθεώρηση αὐτὴ εἶναι πολὺ ἔξυπνη καὶ πολὺ καριτωμένη.

— Τὸ «Κέτων οἱ ἄντρες!» τοῦ κ. Ιδομ. Στρατηγόπουλου πὼν παίγνικε στὸ «Βαριετέ» μαξιλαρώθηκε ψύρια γιατὶ, καθὼς γράψανε εἰς «Καιροὺς τῆς Τρίτης», είτανε γραμένο στὴν ὑπερκαθαρεύουσα. Αὐτὸ λέμε καὶ μεῖς.

— Μὲ πολὺ ἀνιστρέπουσα συνέντευξη μὲ τὴν Φατιμέ Χανούμ, Εφέντη, δημοσιεύει δ. Π. Σ. Ροδοκανάκης στὴν «Ακρόπολη» τῆς Τετράδης.

— Ο κ. Ροδοκανάκης, πὼν βρίσκεται τώρα στὴ Θεσσαλονίκη, κατέφερε νὰ κουβεντίσει μὲτρη μορφωμένη αὐτὴ, Οθωμανίδα, μέσα στὸ χαρτόνι της, καὶ έτσι πήραμε καὶ μεῖς μὲ δέσμο ἀληθινῆ γιὰ τὸ πῶς ζούντε καὶ τὸ διετρέψουνται οἱ ισαρές χρειασθεῖσας γυναῖκες.

— Σᾶς συστάνουμε τὴν γλεντζέδικη ἐπιφυλλίδα τοῦ κ. Αθέλης πὼν ἀρχιγάμμια ἀπὸ σήμερα. «Οταν τὴν διαβάσαμε, θυμηθήκαμε τὸ «Μπῆ» καὶ λέφτες στὸ μαντρί τοῦ ταλλαχειωμένα δηγήματα πὼν δημοσιεύει δ. κ. Αθέλης μὲ τὸ φευτόνομα ίδας Εργατικού τοῦ Νουμᾶ».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Σπ. Περούλη Κέρκυρα. Λεβάμε τὴ συντροφή καὶ σὲ εὐχαριστοῦμε.—κ. Γ. Κοντ. Γενέβη. Στελλαμε τὰ βιβλία ποὺ τελευταῖα μᾶς ζήτησες. Πληγοφόρησέ μας, παρακλησίμε, τὴν παραλαβή τους.—κ. Ε. Ἀργότερα.—κ. Παραγητή. Μὲ δέλλο κάνουμε τόσα χρόνια; Κρίμα ποὺ δὲν τὸ πρόσεξες πὼν δὲ «Νουμᾶς» εἶναι λεύτερο βῆμα ποὺ μπορεῖ δὲ καθένας νὰ πει τὴ γνώμη του. Εἶναι μίσα μᾶς ριζωμένη ἡ πεποίθηση πὼν μόνο ἀπὸ τὴ λεύτερη συζήτηση βγαίνει πάντα καὶ καλύτερη γνώμη. Στελλε μᾶς λοιπὸν δ. τι ζεῖς νὰ μᾶς στελεῖς καὶ δὲν εἶναι καλὸ δὲ δημοσιεύεται.—κ. Στεφ. Μπρ. Ούτε μεῖς δὲν τὸν ξέρουμε τὸν «Αιγαίο», δημοσιεύεται δὲν ξέρουμε καὶ τόσους ἄλλους ἀκόμα ἀπὸ τοὺς συνεργάτες μας.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΤΡΕΙΣ ΜΠΑΛΛΑΝΤΕΣ
(ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ)
Πουλιούνται 1 δραχμὴν ή καθεμιά στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ».

ΣΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

τὸ γραφεῖο(δρόμος Ζήνωνα) πουλιούνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τὸ δέντρο καὶ 1,25 φρ. γρ. γιὰ τὸ έξωτερικό, τὰκόλουθα 3:βλέπ τοῦ ΨΥΧΑΡΗ «Τένειρο τοῦ Πιαννίρη» — τοῦ ΠΑΛΑΙΗ «Πίλιος καὶ Φεγγάρι» — τοῦ ΦΩΤΙΑΔΗ «Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ Ἐπιταθετικὴ μᾶς ἀναγέννηση» — τοῦ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Τσοτοίς τῆς Ρομιοσύνης», «Μαζώχτρος καὶ Βρουχόλακας» καὶ «Νησιώτικες Τσοτοίς» — τοῦ Δ. ΤΑΝΤΑΛΑΙΔΗ «Οι σκιές μου» — τοῦ ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ «τὸ Ανεγνήτη» (δρόμος) — τοῦ ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τὰ Πελάτα καὶ τὰ Καινούρια» — τοῦ Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Τὸ μετατόπιστο» — τοῦ Δ. Π. ΤΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανοὶ καὶ πελαμένοι καὶ «Ο Λαστός» (δρόματα) — τοῦ ΛΟΓΓΟΥ «Δάσνης καὶ Χλόης» (μεταφρ. Βουτιερίδη) — τοῦ ΕΥΡΙΠΙΔΗ «Τὸ Μῆδεια» (μεταφρ. Περγιαλίτη) — τοῦ ΣΟΦΟΚΛΗ «ΟΙ Διάρρησι» (μεταφρ. Ζήνημου Σίδερη) — Η ΙΑΙΔΑ Διατρέπομένη ἀπὸ τὸν Αλεξ. Πάλλη δρ. 2 καὶ φρ. 2 1/2 γιὰ τὸ έξωτερικό.

Ο ΤΟΥ ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Αλεξάντρας Παπαρίδου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 καὶ φρ. 2 γιὰ τὸ έξωτερικό.

Τοῦ ΙΔΑ «Μερτυρίων καὶ ήρωων οἵματος» δρ. 2.

Τοῦ Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Πλαυσιολογία (δρ. 1) — Κριτικὴ ζῶνδρου λογισμοῦ τοῦ Κάντ (δρ. 1) — Τὸ διατηλογικὸ ζήτημα στὴν Αγγλία (λεπτά 50)

Τοῦ ΛΕΑΝΤΡΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τὰ «Πρώτα τραγούδια» δρ. 1.

Τοῦ ΕΡΜΟΝΑ «Τὸ Μπαρπάκιο» δρ. 1.

Τοῦ Ε. ΓΙΑΝΙΔΗ Στρατός καὶ Ζωήρο δρ. 2.

Τῆς κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Απὸ τὸν κόσμο τοῦ φαλονιού» δρ. 1.

Τοῦ ΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ «Τὸ Μπαρπάκιο» δρ. 1.

Τοῦ ΨΥΧΑΡΗ δὲλλα τὰ ἔργα ἀπὸ δρ. 4 ὃ τόμος.